

Številka: 5611-1343/2013/3 (167/09)

Ljubljana, dne 23. septembra 2013

EVA 2013-1811-0112

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Zakon o ratifikaciji Pogodbe med Republiko Slovenijo in Republiko Srbijo o izročitvi – predlog za obravnavo

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi tretjega odstavka 75. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 - uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09 in 80/10 – ZUTD) in drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 - uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13 in 47/13) je Vlada Republike Slovenije na seji dne sprejela naslednji sklep:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga zakona o ratifikaciji Pogodbe med Republiko Slovenijo in Republiko Srbijo o izročitvi, sklenjene na Brdu pri Kranju, dne 15. aprila 2011, in ga predloži Državnemu zboru Republike Slovenije.

Sklep prejmejo:

- Ministrstvo za zunanje zadeve,
- Ministrstvo za pravosodje.

Priloga:

- predlog zakona z obrazložitvijo

2.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- Borut Mahnič, generalni direktor Direktorata za mednarodno pravo in zaščito interesov Ministrstva za zunanje zadeve;
- Mihael Zupančič, vodja Sektorja za mednarodno pravo Ministrstva za zunanje zadeve.

2.b Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu Državnega zbora:

- Karl Erjavec, minister za zunanje zadeve;
- Senko Pličanič, minister za pravosodje;
- Bogdan Benko, državni sekretar Ministrstva za zunanje zadeve;
- Tina Breclj, državna sekretarka Ministrstva za pravosodje;
- Borut Mahnič, generalni direktor Direktorata za mednarodno pravo in zaščito interesov Ministrstva za zunanje zadeve;
- Mag. Matija Vidmar, v.d. generalnega direktorja Direktorata za zakonodajo s področja pravosodja;

- Mihael Zupančič, vodja Sektorja za mednarodno pravo Ministrstva za zunanje zadeve.

3. Gradivo se sme objaviti na svetovnem spletu:	DA	
4.a Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem oziroma skrajšanem postopku v Državnem zboru RS z obrazložitvijo razlogov:		
/		
4.b Predlog za skrajšanje poslovniških rokov z obrazložitvijo razlogov:		
/		
5. Kratek povzetek gradiva		
<p>Glavni namen pogodbe je olajšanje in pospešitev postopkov izročitve. Ureditev izročitve po tej pogodbi je primerljiva z ostalimi bilateralnimi pogodbami o izročitvi, ki jih je sklenila Republika Slovenija, dodatno pa ta pogodba ureja akcesorno izročitev ter daje možnost izvedbe izročitve po poenostavljenem postopku, kar je skladno s sprejetimi instrumenti Sveta Evrope in je namenjeno poenostavitvi oziroma nadgraditvi sodelovanja na področju izročitev. Bistveni elementi pogodbe so torej opredelitev vsebine prošnje za izročitev in spremljajoče dokumentacije, fakultativni ter obligatorni razlogi za zavrnitev izročitve, kazniva dejanja, za katera se izročitev dovoli, akcesorna izročitev, začasna ter odložena izročitev, začasni izročitveni pripor, poenostavljena izročitev, postopek predaje osebe, predaja predmetov, tranzit ter stroški postopka.</p>		
6. Presoja posledic		
a)	na javnofinančna sredstva v višini, večji od 40 000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	na usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	NE
c)	administrativne posledice	NE
č)	na gospodarstvo, posebej na mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	na okolje, kar vključuje tudi prostorske in varstvene vidike	NE
e)	na socialno področje	NE
f)	na dokumenta razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none">- na nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja,- na razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna- na razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	NE
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic, višjih od 40 000 EUR		
/		

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t+1	t+2	t+3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javna finančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a. Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra ukrepa, projekta/Naziv ukrepa, projekta	Šifra PP /Naziv PP	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
II.b. Manjkajoče pravice porabe se bodo zagotovile s prerazporeditvijo iz:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra ukrepa, projekta/Naziv ukrepa, projekta	Šifra PP /Naziv PP	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
II.c. Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov oz. povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1	

SKUPAJ:		
<p>7.b Predstavitev ocene finančnih posledic, nižjih od 40 000 EUR</p> <p>Gradivo nima nikakršnih učinkov na področjih iz tretje alineje tretjega odstavka 8. člena Poslovnika Vlade RS, oziroma ima zanemarljive finančne učinke (pod 40 000 € v tekočem in naslednjih treh letih).</p>		
<p>8. Predstavitev sodelovanja javnosti</p>		
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja		NE
<p>9. Predstavitev medresorskega usklajevanja</p>		
<p>Gradivo je bilo poslano v medresorsko usklajevanje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ministrstvo za pravosodje - Službi Vlade RS za zakonodajo 		
Datum pošiljanja: 10.9.2013		
/Gradivo je usklajeno:	v celoti / v pretežni meri / delno	
	Bistvena odprta vprašanja:	
	-	
Priložiti mnenja organov, s katerimi gradivo ni usklajeno/		
10. Gradivo je lektorirano		DA
<p>11. Zahteva predlagatelja za</p>		
a)	obravnavo neusklajenega gradiva	NE
b)	za nujnost obravnave	NE
c)	obravnavo gradiva brez sodelovanja javnosti	NE
12. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti		NE
13. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade		DA
<p>14. Gradivo je pripravljeno na podlagi sklepa vlade št. ... z dne ...</p>		
<p>Karl Erjavec MINISTER</p>		

ZAKON O RATIFIKACIJI
Pogodbe med Republiko Slovenijo in Republiko Srbijo o izročitvi

1. člen

Ratificira se Pogodba med Republiko Slovenijo in Republiko Srbijo o izročitvi, sklenjena na Brdu pri Kranju, 15. aprila 2011.

2. člen

Besedilo pogodbe se v izvirniku v slovenskem in srbskem jeziku glasi:

**POGODBA
MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN REPUBLIKO SRBIJO
O IZROČITVI**

Republika Slovenija in Republika Srbija (v nadaljnjem besedilu: državi pogodbenici) sta se v želji po utrditvi ter krepitvi medsebojnega sodelovanja pri izročitvenih zadevah dogovorili za sklenitev te pogodbe.

Obveznost izročanja

1. člen

Državi pogodbenici se zavezujeta, da bosta pod pogoji, določenimi s to pogodbo, na prošnjo druga drugi izročali osebe, ki se v državi, ki prosi za izročitev (v nadaljnjem besedilu: država prosilka), preganjajo zaradi kaznivega dejanja ali se izročitev zaproša zaradi izvršitve kazni zapora ali varnostnega ukrepa ali vzgojnega ukrepa.

Način občevanja

2. člen

(1) Pri uporabi te pogodbe pristojni organi držav pogodbenic občujejo pisno s strani Republike Slovenije prek Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije, s strani Republike Srbije pa prek Ministrstva za pravosodje Republike Srbije.

(2) Diplomatska pot občevanja s tem ni izključena, če so za to upravičeni razlogi.

(3) V nujnih primerih lahko pristojni organi držav pogodbenic pošiljajo zaprosila in obvestila iz te pogodbe pristojnim organom druge države pogodbenice prek Mednarodne organizacije kriminalistične policije (INTERPOL).

Jezik in legalizacija

3. člen

(1) Prošnja in dokumentacija, ki jo je treba priložiti skladno s to pogodbo, se sestavljata v uradnem jeziku in pisavi države prosilke ter s prepisom v latinico. Prevodov v jezik države pogodbenice, ki se prosi za izročitev (v nadaljnjem besedilu: zaprosena država), ni treba priložiti.

(2) Če so priloge k prošnji oziroma dokumentacija nastale pred uveljavitvijo te pogodbe, se pošljejo s prepisom v latinico, če je to mogoče.

(3) Legalizacija dokumentov iz prvega odstavka tega člena ni potrebna.

Dokumentacija

4. člen

Prošnji za izročitev mora država prosilka priložiti:

1. sredstva za ugotovitev istovetnosti osebe, za katere izročitev se prosi (točen opis, fotografije, prstni odtisi in podobno);
2. potrdilo ali druge podatke o državljanstvu osebe, za katere izročitev se prosi;
3. sodbo ali odločbo o priporu ali kakšen drug akt, enakovreden tej odločbi, v izvirniku ali overjenem prepisu, v katerem morajo biti navedeni ime in priimek osebe, za katere izročitev se prosi, in drugi podatki, potrebni za ugotovitev njene istovetnosti, opis dejanja, zakonska oznaka kaznivega dejanja in dokazi za utemeljenost suma;
4. prepis določb iz kazenskega zakona, ki bodo uporabljene ali so bile uporabljene proti osebi, za katere izročitev se prosi, za dejanje, ki je povod za zaproseno izročitev;
5. podatke o dolžini kazenske sankcije, ki jo mora obsojena oseba prestati.

5. člen

Če so podatki in dokumentacija, ki jih je poslala država prosilka, nepopolni, lahko zaprošena država zahteva dopolnilna obvestila in dokumentacijo ter odredi rok za njihovo pošiljanje.

6. člen

Če država prosilka v roku, ki ga je skladno s 5. členom te pogodbe odredila zaprošena država, ne pošlje dopolnilnih podatkov in dokumentacije, zaprošena država takoj ustavi postopek izročitve in osebo, za izročitev katere se prosi, izpusti na prostost.

Kazniva dejanja, za katera se izročitev dovoli

7. člen

(1) Izročitev zaradi kazenskega pregona se dovoli samo za kazniva dejanja, za katera je po pravu države prosilke in tudi po pravu zaprošene države predpisana kazen zapora v trajanju najmanj enega leta ali se lahko izreče varnostni oziroma vzgojni ukrep za dobo, daljšo od enega leta.

(2) Izročitev zaradi izvršitve pravnomočno izrečene kazni zapora ali varnostnega oziroma vzgojnega ukrepa se dovoli za kazniva dejanja, ki so kazniva po pravu obeh držav pogodbenic in če znaša kazen zapora ali varnostnega oziroma vzgojnega ukrepa ali njun ostanek, ki ga je treba izvršiti, najmanj štiri mesece.

(3) Če se prošnja za izročitev nanaša na več kaznivih dejanj, ki se po zakonu države prosilke in tudi po zakonu zaprošene države kaznujejo s kaznijo zapora ali varnostnim oziroma vzgojnim ukrepom, pa nekatera ne dosegajo pogoja glede višine kazenske sankcije, določene v prvem in drugem odstavku tega člena, se izročitev lahko dovoli tudi za ta kazniva dejanja.

Zavrnitev izročitve

8. člen

(1) Izročitev se ne dovoli:

1. za osebe, ki so na dan odločitve o prošnji za izročitev državljani zaprošene države;
2. za osebe brez državljanstva s stalnim prebivališčem na ozemlju zaprošene države;
3. za osebe, ki uživajo pravico do pribežališča na ozemlju zaprošene države;
4. če se za izročitev prosi zaradi dejanja, ki je po mnenju zaprošene države politično kaznivo dejanje, kaznivo dejanje, povezano s političnim kaznivim dejanjem, ali kaznivo dejanje, ki je izključno kršitev vojaških dolžnosti;
5. če je kazenski pregon ali izvršitev kazenske sankcije zastarala po pravu katere koli države pogodbenice;
6. če dejanje, zaradi katerega se prosi izročitev, ni kaznivo dejanje po pravu zaprošene države;
7. če je bila oseba, za katere izročitev se prosi, zaradi istega kaznivega dejanja že pravnomočno obsojena ali oproščena ali je bil zoper njo kazenski postopek pravnomočno ustavljen ali je bila obtožba zoper njo pravnomočno zavrnjena;
8. če je zoper osebo, za izročitev katere se prosi, zaradi istega kaznivega dejanja uveden postopek v zaprošeni državi;
9. če zoper osebo, za izročitev katere se prosi, v državi prosilke teče kazenski postopek pred izrednim sodiščem oziroma če je tako sodišče izreklo kazensko sankcijo;
10. če so utemeljeni razlogi za sklepanje, da se za izročitev prosi zaradi kazenskega pregona ali kaznovanja zahtevane osebe zaradi njenega spola, rase, vere, narodnosti, državljanstva, jezika, političnega prepričanja ali spolne usmerjenosti ali bi bil lahko iz teh razlogov njen položaj bistveno slabši.

(2) Če zaprošena država ne izroči svojega državljan ali osebe brez državljanstva s stalnim prebivališčem na ozemlju zaprošene države, mora na zahtevo države prosilke predati zadevo svojim pristojnim organom, da lahko sprožijo kazenski postopek. V ta namen se spisi, podatki in dokazi pošljejo na način, določen v 2. členu te pogodbe. Državo prosilko je treba o odločitvi pristojnih organov zaprošene države obvestiti.

(3) Za politično kaznivo dejanje se ne šteje dejanje zoper življenje, vključno s poskusom in udeležbo, ter tudi vsako drugo kaznivo dejanje, ki je po svojih okoliščinah, zlasti po načinu storitve,

uporabljenih ali zagroženih sredstvih ali teži nastale ali pričakovane posledice prej kriminalne kot politične narave.

9. člen

Izročitev se lahko zavrne:

1. če je dejanje, zaradi katerega se zahteva izročitev, storjeno na ozemlju zaprosene države, zoper njo ali njenega državljana;

2. če v zaproseni državi zoper osebo, za izročitev katere se prosi, teče kazenski postopek zaradi drugega kaznivega dejanja, zaprosena država pa meni, da bi bilo v interesu ugotovitve pravega stanja stvari ali za odmero ali izvršitev kazni smotno, če bi se sodilo v državi prosilke za vsa kazniva dejanja;

3. če je bila za osebo, za izročitev katere se prosi, v zaproseni državi izdana odločba le zaradi nepristojnosti sodišča ali če le zaradi tega ni bil zoper njo uveden kazenski postopek ali je bil začet kazenski postopek ustavljen.

Amnestija

10. člen

Izročitev se ne bo dovolila za kaznivo dejanje, ki je v zaproseni državi zajeto z amnestijo, če ima zaprosena država po notranjem pravu pravico do kazenskega pregona za to dejanje.

Obsodba v odsotnosti

11. člen

Če je oseba, katere izročitev se zahteva, obsojena v odsotnosti, se izročitev dovoli samo, če država prosilka zagotovi, da se bo kazenski postopek po izročitvi ponovno izvedel v prisotnosti izročene osebe.

Odložitev izročitve in začasna izročitev

12. člen

(1) Če se oseba, za izročitev katere se prosi, v zaproseni državi preganja ali je v tej državi obsojena zaradi kakšnega drugega kaznivega dejanja, ne pa tistega, zaradi katerega se prosi za izročitev, se sme dovoljena izročitev odložiti, dokler se ta postopek ne konča, v primeru obsodbe pa do konca izvršitve kazenske sankcije.

(2) Če bi zaradi odložitve izročitve iz prvega odstavka tega člena v državi prosilke kazenski pregon lahko zastaral ali bi bil njegov potek resno oviran, se sme na utemeljeno prošnjo države prosilke dovoliti začasna izročitev zaradi kazenskega postopka, če bo izročena oseba vrnjena, takoj ko bodo opravljena nujna procesna dejanja, zaradi katerih je bila dovoljena začasna izročitev.

(3) Država prosilka mora začasno izročeno osebo med bivanjem na njenem ozemlju imeti v priporu. Čas pripora se od dneva, ko začasno izročena oseba zapusti ozemlje zaprosene države, do dneva, ko se vrne, všteje v kazensko sankcijo, ki bo v zaproseni državi izrečena ali bi se morala izvršiti.

Več prošenj za izročitev

13. člen

(1) Če prosi za izročitev iste osebe več držav zaradi istega ali raznih kaznivih dejanj, se zaprosena država odloči, kateri državi dovoli izročitev, ob upoštevanju vseh okoliščin primera, še posebej relativne resnosti storjenih kaznivih dejanj, časa vložitve zahteve za izročitev, kraja izvršitve kaznivih dejanj, državljanstva osebe in možnosti izročitve v drugo državo.

(2) Zaprosena država o odločitvi iz prvega odstavka tega člena obvesti druge države prosilke in lahko istočasno da soglasje državi, katere prošnja za izročitev je bila odobrena, za morebitno nadaljnjo izročitev državam, ki so prav tako zaprosile za izročitev.

Pripor v postopku izročitve

14. člen

Če so izpolnjeni formalni pogoji za izročitev, lahko zaprošena država po prejetju prošnje za izročitev v skladu s svojo zakonodajo zoper osebo odredi pripor, razen če skladno s to pogodbo izročitve očitno ni mogoče dovoliti.

15. člen

(1) Na izrecno zahtevo pristojnega organa države prosilke lahko v nujnih primerih pristojni organ zaprošene države začasno pripre osebo tudi pred prejetjem prošnje za izročitev, če se pristojni sodni organ sklicuje na odločbo o priporu ali na pravnomočno sodbo in napove prošnjo za izročitev. Zahteva mora vsebovati tudi podatke o kaznivem dejanju, zaradi katerega se bo zahtevala izročitev, čas in kraj njegove izvedbe, podatke o predpisani ali izrečeni sankciji oziroma ostanku sankcije ter tudi po možnosti opis osebe, katere izročitev se bo zahtevala.

(2) Zahteva iz prvega odstavka tega člena se lahko pošlje tudi z neposredno pošto ali po telefaksu ali z drugimi sredstvi pisne komunikacije ali prek Mednarodne organizacije kriminalistične policije (INTERPOL).

(3) Zaprošena država mora o tem, da je priprla osebo v skladu z določbo prvega odstavka tega člena, brez odlašanja obvestiti državo prosilko.

(4) Začasni pripor se odpravi, če prošnja za izročitev in dokumentacija, navedeni v 4. členu te pogodbe, ne bosta poslani zaprošeni državi v 18 dneh od dneva priprtja. Pripor se na obrazloženo prošnjo države prosilke lahko podaljša, vendar v nobenem primeru ne sme trajati več kot 40 dni od dneva priprtja.

(5) Odprava pripora ne preprečuje ponovne odreditve ob poznejši prošnji za izročitev.

Odločitev o prošnji za izročitev

16. člen

(1) Zaprošena država mora o prošnji za izročitev čim prej odločiti in o svoji odločitvi obvestiti državo prosilko.

(2) Vsaka popolna ali delna zavrnitev prošnje za izročitev mora biti obrazložena.

Poenostavljena izročitev

17. člen

Poenostavljen postopek izročitve poteka v skladu z notranjim pravom zaprošene države.

Ponovna prošnja za izročitev

18. člen

Če se izročena oseba izogne kazenskemu pregonu ali izvršitvi kazni in je na ozemlju zaprošene države, se lahko na ponovno prošnjo izroči. V tem primeru ni treba prošnji priložiti dokumentov iz 4. člena te pogodbe.

Predaja osebe, katere izročitev je dovoljena

19. člen

(1) Če se izročitev dovoli, zaprošena država državi prosilki sporoči kraj in čas predaje in koliko časa je oseba preživela v priporu med postopkom izročitve.

(2) Razen v primeru tretjega odstavka tega člena se oseba, katere izročitev je bila dovoljena in je niso prevzeli na določen datum, po 15 dneh lahko izpusti, v vsakem primeru pa jo je treba izpustiti po 30 dneh. Zaprošena država lahko zavrne njeno izročitev za isto kaznivo dejanje.

(3) Če država pogodbenica iz razlogov, na katere ne more vplivati, ne preda ali prevzame osebe, katere izročitev je bila dovoljena, mora o tem obvestiti drugo državo pogodbenico. Državi

pogodbenici se dogovorita za drug datum predaje in v tem primeru veljajo določbe drugega odstavka tega člena.

(4) Spremljevalci, ki morajo osebo, ki se izroča, prepeljati na ozemlje druge države pogodbenice ali jo odpeljati z nje, imajo na ozemlju druge države pogodbenice pravico, da do predaje ali po prevzemu osebe, ki se izroča, ukrenejo vse potrebno, da bi preprečili njen beg.

Načelo specialnosti

20. člen

(1) Izročene osebe se ne sme kazensko preganjati niti se zoper njo ne sme izvršiti kazen ali se ji kakor koli drugače omejiti svobode ali je izročiti tretji državi za katero koli kaznivo dejanje, storjeno pred izročitvijo, za katero se ne zahteva izročitev.

(2) Zoper izročeno osebo se ne sme izvršiti strožja kazen od tiste, na katero je obsojena.

(3) Omejitve iz prvega odstavka tega člena prenehajo:

1. če se je izročena oseba izrecno odpovedala jamstvu iz prvega odstavka tega člena;

2. če izročena oseba v 45 dneh od dneva končne izpustitve na prostost ni zapustila ozemlja pogodbenice, ki ji je bila predana, čeprav je imela možnost, ali če se je po zapustitvi njenega ozemlja tja ponovno vrnila;

3. če zaprosena država da soglasje. Prošnji za soglasje je treba priložiti listine iz 4. člena te pogodbe ter sodni zapisnik z izjavo izročene osebe. Zaprošena država da soglasje, če so v konkretnem primeru izpolnjeni pogoji za izročitev po tej pogodbi.

(4) Odpoved načela specialnosti se ugotovi na način, na podlagi katerega je razvidno, da ga je oseba izrazila prostovoljno in pri polnem zavedanju posledic. V ta namen ima prijeta oseba pravico do zagovornika.

Vštevaje pripora v sankcijo

21. člen

Če je bila izročena oseba v državi pogodbenici priprta zaradi kaznivega dejanja, zaradi katerega je bila izročena, se čas, ki ga je preživela v priporu, všteje v kazensko sankcijo.

Predaja predmetov

22. člen

(1) Predmeti, listine ali spisi se lahko zasežejo in predajo drugi državi pogodbenici v skladu z zakonom zaprosene države, če obstajata o tem zaprosilo in odločba pristojnega organa države prosilke.

(2) Zaprošena država lahko odloži predajo predmetov, listin ali spisov, če so potrebni v drugem kazenskem postopku, ki teče.

(3) Država prosilka vrne predmete, listine ali spise zaproseni državi po končanem postopku, za katerega so bili zaproseni, če se zaprosena država temu ne odpove.

23. člen

(1) Če se dovoli izročitev osebe, zaprosena država brez posebnega zaprosila preda državi prosilki tudi predmete:

1. ki se lahko uporabijo kot dokazno sredstvo;

2. ki jih je oseba, ki se izroča, pridobila z izvršitvijo kaznivega dejanja ali unovčenjem predmetov, ki izhajajo iz izvršitve kaznivega dejanja.

(2) Če bi bila izročitev po tej pogodbi dopustna, izročitev pa ni mogoča, ker je oseba, ki naj bi jo izročili, umrla ali pobegnila ali je ni mogoče izslediti na ozemlju zaprosene države, se predaja predmetov kljub temu odobri.

(3) Pravice zaprosene države in tretjih oseb do predmetov iz prvega odstavka tega člena ostajajo nedotakljive. Če obstajajo take pravice, bo država prosilka predmete po končanem postopku v najkrajšem času in brezplačno vrnila zaproseni državi. Če imajo navedene osebe stalno ali začasno prebivališče na ozemlju države prosilke, jim lahko predmete neposredno preda, če pridobi soglasje zaprosene države.

Uporaba procesnega prava in obveščanje

24. člen

- (1) Če s to pogodbo ni drugače določeno, se za postopek v zvezi z izročitvijo in priporom na ozemlju zaprosene države uporabljajo predpisi zaprosene države.
- (2) Če se oseba izroča zaradi kazenskega pregona, država prosilka obvesti zaproseno državo o izidu kazenskega postopka in ji dostavi pravnomočno odločbo.

Tranzit

25. člen

- (1) Tranzit osebe, ki jo mora izročiti tretja država eni državi pogodbenici čez ozemlje druge države pogodbenice, se dovoli na podlagi prošnje, poslana skladno z 2. členom te pogodbe, če ne gre za politično ali vojaško kaznivo dejanje oziroma se ne prosi za tranzit državljana zaprosene države.
- (2) Prošnja za tranzit čez ozemlje države pogodbenice mora vsebovati vse podatke iz 4. člena te pogodbe.
- (3) Brez soglasja države, ki je dovolila izročitev zahtevane osebe, je država pogodbenica, čez ozemlje katere se izvaja tranzit, ne sme preganjati zaradi dejanja, ki ga je storila pred tranzitom in se zoper njo tudi ne sme izvršiti kazenska sankcija zaradi takega dejanja.
- (4) Zaprošena država bo zagotovila, da bo osebi, ki se premešča, odvzeta prostost med tranzitom.

26. člen

- (1) Če je zaradi izročitve treba osebo prepeljati iz tretje države v eno državo pogodbenico po zračni poti brez vmesnega postanka čez ozemlje druge države pogodbenice, ni potrebno izrecno dovoljenje države pogodbenice, čez ozemlje katere se leti. To državo bo država prosilka vnaprej obvestila o obstoju ene od listin iz 3. točke 4. člena te pogodbe ter tudi da oseba, ki se prevaža, ni državljan države pogodbenice, čez ozemlje katere se leti, in da se ne preganja zaradi političnih ali vojaških kaznivih dejanj.
- (2) Ob nepredvidenem vmesnem pristanku na ozemlju države, čez katero se leti, ima obvestilo iz prvega odstavka tega člena isti učinek kot prošnja za pripor iz 15. člena te pogodbe.

Stroški

27. člen

- (1) Stroške izročitve krije država pogodbenica, na ozemlju katere so nastali.
- (2) Stroške tranzita krije država prosilka.
- (3) Stroške prevoza z letalom krije država, ki je tak prevoz predlagala.

Končne določbe

28. člen

Ta pogodba ne posega v obveznosti, ki za državi pogodbenici izhajajo iz večstranskih pogodb.

29. člen

Sporna vprašanja v zvezi z uporabo te pogodbe bosta državi pogodbenici reševali po diplomatski poti.

30. člen

(1) Ta pogodba začne veljati prvi dan naslednjega meseca po datumu prejema zadnjega pisnega uradnega obvestila, s katerima se državi pogodbenici po diplomatski poti obvestita, da so končani notranje-pravni postopki, potrebni za začetek njene veljavnosti.

(2) Pogodba se sklene za nedoločen čas. Vsaka država pogodbenica lahko pogodbo pisno odpove po diplomatski poti. Pogodba preneha veljati šest mesecev po prejemu pisnega obvestila o odpovedi.

Ta pogodba je sestavljena na Brdu pri Kranju, 15. aprila. 2011 v dveh izvirnikih, vsak v slovenskem in srbskem jeziku, pri čemer sta besedili enako verodostojni.

ZA REPUBLIKO SLOVENIJO

Aleš Zalar l.r.

ZA REPUBLIKO SRBIJO

Snežana Malović l.r.

УГОВОР ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ О ИЗРУЧЕЊУ

Република Словенија и Република Србија (у даљем тексту: државе уговорнице), у жељи да учврсте или унапреде међусобну сарадњу у стварима изручења, договорили су се да закључе овај уговор.

Обавеза изручења Члан 1.

Државе уговорнице се обавезују да ће под условима предвиђеним овим уговором, на молбу, изручивати једна другој лица која се у држави која тражи изручење (у даљем тексту: држава молиља) гоне због кривичног дела или се траже ради извршења правноснажно изречене казне затвора или мере безбедности, односно васпитне мере.

Начин комуницирања Члан 2.

(1) Надлежни органи држава уговорница код примене овог уговора комуницирају писменим путем, и то са стране Републике Словеније преко Министарства правде Републике Словеније и са стране Републике Србије преко Министарства правосуђа Републике Србије.

(2) Дипломатски пут општења овим није искључен, ако за то постоје оправдани разлози.

(3) У хитним случајевима, надлежни органи држава уговорница могу да достављају молбе и обавештења, према овом уговору, преко Међународне организације криминалистичке полиције (INTERPOL).

Језик и легализација Члан 3.

(1) Молба и документација које треба доставити према одредбама овог уговора, састављају се на службеном језику и писму државе молиље, уз препис на латиничном писму. Превод на језик државе уговорнице од које се тражи изручење (у даљем тексту: замољена држава) не прилаже се.

(2) Ако су прилози, односно документација уз молбу настали пре ступања на снагу овог уговора, достављаће се и препис на латиничном писму ако је то могуће.

(3) Овера (легализација) исправа из става 1. овог члана није потребна.

Документација Члан 4.

Уз молбу за изручење држава молиља треба да приложи:

1. средстава за утврђивање истоветности лица чије се изручење тражи, (тачан опис, фотографије, отисци прстију и сл);
2. уверење или друге податке о држављанству лица чије се изручење тражи;
3. пресуду или одлуку о притвору или који други акт једнак овој одлуци, у изворнику или овереном препису, у коме мора бити назначено име и презиме лице чије се изручење тражи и остали подаци потребни за утврђивање његове истоветности, опис дела, законски назив кривичног дела и докази за основу сумњу;
4. извод из кривичног закона који ће се применити или су примењене према лицу чије се изручење тражи због дела поводом кога се тражи изручење;
5. податке о дужини кривичне санкције коју осуђено лице треба да издржи.

Члан 5.

Ако су подаци и документација које је доставила држава молигља недовољни, замољена држава може да затражи допунска обавештења и документацију и да одреди рок за њихово достављање.

Члан 6.

Ако држава молигља у року одређеном у складу са чланом 5. овог уговора не достави допунске податке и документацију, замољена држава ће одмах обуставити поступак изручења и лице чије се изручење тражи пустиће на слободу.

Кривична дела за која се дозвољава изручење

Члан 7.

(1) Изручење ради кривичног гоњења дозволиће се само за кривична дела за која је, како према праву државе молигље, тако и према праву замољене државе, прописана казна затвора у трајању од најмање једне године или се може изрећи мера безбедности, односно васпитна мера у трајању дужем од једне године.

(2) Изручење ради извршења правноснажно изречене казне затвора или мере безбедности, односно васпитне мере, дозволиће се за кривична дела која су кажњива према праву обе државе уговорнице и ако трајање казне затвора или мере безбедности, односно васпитне мере, или њихов остатак који треба да се изврши, износи најмање четири месеца.

(3) Ако се молба за изручење односи на више кривичних дела, која су по закону државе молигље као и по закону замољене државе кажњива казном затвора или мером безбедности, односно васпитном мером, али нека од њих не испуњавају услове у погледу висине кривичне санкције прописане у ст. (1) и (2) овог члана, изручење се може дозволити и за та кривична дела.

Одбијање изручења
Члан 8.

(1) Неће се одобрити изручење:

1. лица које је на дан одлучивања о молби за изручење држављанин замољене државе;
2. лица без држављанства са сталним пребивалиштем на територији замољене државе;
3. лица које ужива право азила на територији замољене државе;
4. ако се изручење тражи због дела које је по мишљењу замољене државе политичко кривично дело или дело повезано са таквим кривичним делом или се ради о кривичном делу које се састоји искључиво у повреди војних дужности;
5. ако је кривично гоњење или извршење кривичне санкције застарело према праву једне од држава уговорница;
6. ако дело због којег се тражи изручење, није кривично дело према закону замољене државе;
7. ако је лице чије се изручење тражи због истог дела већ било правноснажно осуђено или ослобођено је против њега кривични поступак правноснажно обустављен или је оптужба против њега правноснажно одбијена;
8. ако је против лица чије се изручење тражи, због истог кривичног дела покренут кривични поступак у замољеној држави;
9. ако је против лица чије се изручење тражи у држави молиљи у току кривични поступак пред ванредним судом, односно ако је такав суд изрекао кривичну санкцију;
10. ако постоје основани разлози за закључак да се изручење тражи ради кривичног гоњења или кажњавања траженог лица због његовог спола, расе, вере, етничког порекла, држављанства, језика, политичког уверења или сексуалног опредељења или би због ових разлога његов положај могао бити значајно погоршан.

(2) Ако замољена држава не изручи свој држављанина или лице без држављанства са сталним пребивалиштем на територији замољене државе, дужна је да, на захтев државе молиље, предмет преда својим надлежним органима у циљу покретања кривичног поступка. У ту сврху, спис, подаци и докази шаљу се на начин предвиђен у члану 2. овог уговора. Држава молиља ће бити обавештена о одлуци надлежних органа замољене државе.

(3) Политичким кривичним делом не сматра се дело против живота укључујући покушај и саучесништво, као и свако друго кривично дело код којег, узимајући у обзир све околности појединачног случаја, а нарочито начин извршења, употребљена или запређена средства или тежину настале или очекиване последице, криминални карактер дела претеже над политичким.

Члан 9.

Изручење се може одбити:

1. ако је дело због којег се тражи изручење извршено на територији замољене државе, против ње или њеног држављанина;
2. ако је у замољеној држави против лица чије се изручење тражи у току кривични поступак због другог кривичног дела, а замољена држава сматра да би, у интересу утврђивања правог стања ствари или због одмеравања или извршења казне, било целисходно да се том лицу суди у држави молиљи за сва кривична дела;
3. ако је према лицу чије се изручење тражи, у замољеној држави само због ненадлежности суда донета одлука или ако само због тога није против њега покренут кривични поступак или је већ покренути кривични поступак обустављен.

Амнестија

Члан 10.

Изручење се неће одобрити за кривично дело које је обухваћено амнестијом у замољеној држави, ако је та држава надлежна да гони за то кривично дело према сопственом праву.

Осуда у одсуству

Члан 11.

Ако је лице чије се изручење тражи осуђено у одсуству, изручење ће се дозволити само ако држава молиља да гаранције да ће се кривични поступак после изручења поново спровести, у присуству изрученог лица.

Одлагање изручења и привремено изручење

Члан 12.

(1) Ако се против лица чије се изручење тражи, у замољеној држави води кривични поступак, или је у тој држави осуђено због неког другог кривичног дела, а не оног које је предмет изручења, изручење се може одложити док се тај поступак не оконча, а у случају осуде - док се кривична санкција не изврши.

(2) Ако би због одлагања изручења из става (1) овог члана у држави молиљи кривично гоњење могло да застари, или би његов ток био озбиљно ометен, може се, на образложено тражење државе молиље, дозволити привремено изручење ради вођења кривичног поступка, под условим да изручено лице буде враћено пошто се обаве хитне процесне радње због којих је одобрено привремено изручење.

(3) Држава молиља мора привремено изручено лице, за време боравка на њеној територији држати у притвору. Време проведено у притвору, од дана када привремено изручено лице напусти територију замољене државе до дана када се на њену територију врати, урачунава се у кривичну санкцију која ће бити изречена или извршена у замољеној држави.

Више молби за изручење

Члан 13.

(1) Ако више држава тражи изручење истог лица због истог или различитих кривичних дела, замољена држава ће донети одлуку којој ће држави дозволити изручење, узимајући у обзир све околности случаја, а посебно релативну тежину извршених кривичних дела, време подношења захтева за изручење, место извршења кривичних дела, држављанство лица и могућност његовог даљег изручења у другу државу.

(2) Замољена држава о одлуци из става (1) овог члана, обавештава остале државе молиље и истовремено може да да сагласност држави молиљи којој је одобрено изручење, да лице може евентуално даље изручити некој од држава, које су такође тражиле изручење.

Притвор у поступку изручења

Члан 14.

Ако су испуњени формални услови за изручење замољена држава након пријема молбе за изручење може, у складу са својим законодавством, лицу одредити притвор, осим ако, у складу са овим уговором, изручење очигледно није дозвољено.

Члан 15.

(1) У хитним случајевима, на изричити захтев надлежног органа државе молиље, надлежни орган замољене државе може привремено притворити лице и пре пријема молбе за изручење. У захтеву се наводи постојање одлуке о притвору или правноснажне пресуде и да постоји намера да се поднесе молба за изручења. Захтев треба да садржи и податке о кривичном делу због којег ће се тражити изручење, време и место његовог извршења, податке о прописаној или изреченој санкцији, односно њеном остатку, као и, уколико је то могуће, опис лица чије ће се изручење тражити.

(2) Захтев из става (1) овог члана може се поднети било непосредно поштом или телефаксом или било којим другим подобним средством писаног комуницирања или преко Међународне организације криминалистичке полиције (INTERPOL).

(3) О томе да је притворила лице у складу са одредбом става (1) овог члана, замољена држава мора без одлагања обавестити државу молиљу.

(4) Привремени притвор ће се укинути ако молба за изручење и документација наведена у члану 4. овог уговора не буду достављени замољеној држави у року

од 18 дана од дана притварања. Притвор се, на образложени захтев државе молиље, може продужити, али ни у ком случају не може прећи 40 дана од дана притварања.

(5) Пуштање на слободу, не спречава поновно притварање лица, ако молба за изручење буде касније достављена.

Одлука о молби за изручење Члан 16.

(1) Замољена држава мора о молби за изручење што пре донети одлуку и о тој одлуци обавестити државу молиљу.

(2) Свако потпуно или делимично одбијање молбе за изручење мора бити образложено.

Поједностављено изручење Члан 17.

Поједностављен поступак изручења спроводи се у складу са унутрашњим правом замољене државе.

Поновна молба за изручење Члан 18.

Ако изручено лице на било који начин избегне кривично гоњење или извршење казне, а нађе се на територији замољене државе, моћи ће да буде изручено на поновљени захтев. У том случају није потребно да уз захтев буду приложена документа из члана 4. овог уговора.

Предаја лица чије је изручење одобрено Члан 19.

(1) Ако се изручење одобри, замољена држава ће држави молиљи саопштити место и време предаје и колико је тражено лице провело у притвору у оквиру поступка изручења.

(2) У случају предвиђеном у ставу 3. овог члана, лице чије је изручено одобрено може се после 15 дана пустити на слободу, ако у утврђеном термину за предају не буде преузето, а у сваком случају после 30 дана. Замољена држава може да одбије његово изручење за исто кривично дело.

(3) Ако држава уговорница због разлога на које не може да утиче не преда или не преузме лице чије изручење је одобрено, мора о томе да обавести другу државу уговорницу. Државе уговорнице ће се договорити о другом датуму предаје и у том случају примењује се став (2) овог члана.

(4) Пратиоци који морају лице које се изручује довести на територију друге државе уговорнице, или га одвести с ње, имају на територији друге државе

уговорнице право, да до предаје или након преузимања лица које се изручује, предузму све мере да би спречили његово бекство.

Начело специјалности Члан 20.

(1) Изручено лице не може бити кривично гоњено, подвргнуто извршењу казне или било којој другој мери ограничења слободе или изручено трећој држави, за било које кривично дело извршено пре изручења, а које није предмет изручења.

(2) Према изрученом лицу не сме се извршити тежа казна од казне на коју је осуђено.

(3) Ограничења из става 1. овог члана неће се применити:

1. ако се изручено лице изричито одрекло гаранција из става 1. овог члана;
2. ако изручено лице, и ако је имало могућности, није у року од 45 дана од дана његовог коначног пуштања на слободу, напустило територију државе уговорнице којој је било предато, или, ако се после напуштања те територије, на њу поново вратило;
3. ако замољена држава да сагласност. Молби за сагласност требало би приложити исправе из члана 4. овог уговора, као и судски записник са изјавом изрученог лица. Замољена држава даће сагласност ако су у конкретном случају испуњени услови за изручење по овом уговору.

(4) Одрицање од начела специјалности утврђује се на начин из којег се види да га је лице дало добровољно и уз пуну свесност последица. У ту сврху лице лишено слободе има право на заступника.

Урачунавање притвора у санкцију Члан 21.

Ако је изручено лице у држави уговорници било притворено због кривичног дела због којег је изручено, време проведено у притвору урачунаће му се у кривичну санкцију.

Предаја предмета Члан 22.

(1) Предмети, писмена или списи, могу се запленили и предати другој држави уговорници у складу са законом замољене државе, ако о томе постоји молба и одлука надлежног органа државе молиле.

(2) Замољена држава уговорница може да одложи предају предмета, писмена или списа, ако су јој потребни у другом кривичном поступку који је у току.

(3) Држава молиља ће вратити предмете, писмена или списе, замољеној држави, након окончања поступка за који су били тражени, уколико се замољена држава тога не одрекне.

Члан 23.

(1) Ако се одобри изручење лица замољена држава ће, и без посебне молбе, држави молиљи доставити и предмете:

1. који се могу употребити као доказно средство;
2. које је лице, које се изручује, стекло извршењем кривичног дела или уновчавањем предмета који потичу од извршења кривичног дела.

(2) Ако изручење које би по овом уговору било дозвољено није могуће јер је лице које би требало изручити умрло или побегло, или га није могуће пронаћи на територији замољене државе, предаја предмета ће се и поред тога дозволити;

(3) Права замољене државе и трећих лица на предмете из става 1. овог члана остају недирнута. Ако постоје таква права, држава молиља ће предмете, по окончању поступка, што пре и бесплатно вратити замољеној држави. Ако наведена лица имају пребивалиште или боравиште на територији државе молиље, она предмете може њима непосредно предати, под условом да добије сагласност замољене државе.

Примена процесног права и обавештења

Члан 24.

(1) Ако овим уговором није другачије уређено на поступак у вези са изручењем и на притвор на територији замољене државе, примењују се прописи замољене државе.

(2) Ако се лице изручује ради кривичног гоњења, држава молиља ће обавестити замољену државу о исходу кривичног поступка и доставити јој правноснажну одлуку.

Транзит

Члан 25.

(1) Транзит лица које треба да изручи трећа држава једној од држава уговорница, преко територије друге државе уговорнице, биће одобрен на молбу који је упућен на основу члана 2. овог уговора, под условом да се не ради о политичком или војном кривичним делу, односно ако се не моли за транзит држављана замољене државе.

(2) Молба за транзит преко територије државе уговорнице треба да садржи све податке из члана 4. овог уговора.

(3) Без сагласности државе која је одобрила изручење траженог лица, држава уговорница преко чије територије се врши његов транзит не сме то лице да гони

нити да према њему изврши кривичну санкцију због дела која су извршена пре транзита.

(4) Замољена држава ће у току транзита обезбедити да лице које се спроводи буде лишено слободе.

Члан 26.

(1) Ако је при извршењу изручења једно лице потребно превести из треће државе у државу уговорницу ваздушним путем, без међуслетања преко територије друге државе уговорнице, није потребно изричито одобрење државе уговорнице преко чије територије се лет обавља. Ту државу ће држава молиља унапред обавестити о постојању једне од исправа из тачке 3. члана 4. овог уговора као и да лице које се превози није држављанин државе уговорнице преко чије територије се обавља лет и да се не гони због политичког или војног кривичног дела.

(2) У случају непредвиђеног међуслетања на територију државе преко чије територије се обавља лет, обавештење из става 1. овог члана има иста дејства као и молба за притварање предвиђена у члану 15. овог уговора.

Трошкови

Члан 27.

(1) Трошкове изручења сноси држава уговорница, на чијој територији су настали.

(2) Трошкове транзита сноси држава молиља.

(3) Трошкове превоза авионом сноси држава која је такав превоз предложила.

Завршне одредбе

Члан 28.

Овај уговор не дира у обавезе које за државе уговорнице произилазе из мултилатералних уговора.

Члан 29.

Спорна питања у вези са применом овог уговора, државе уговорнице ће решавати дипломатским путем.

Члан 30.

(1) Овај уговор ступа на снагу првог дана следећег месеца након датума пријема последњег писаног обавештења, којим се државе уговорнице дипломатским путем међусобно обавештавају да су завршени унутрашњи правни поступци потребни за ступање на снагу Уговора.

(2) Уговор се закључује на неодређено време. Свака уговорница уговорница може писмено отказати Уговор дипломатским путем. Уговор престаје да важи шест месеци након пријема писаног обавештења о отказивању.

Овај уговор је сачињен на Брду код Крања, дана 15. априла 2011, у два оригинална примерка, сваки на словеначком и српском језику, при чему су оба текста подједнако веродостојна.

ЗА РЕПУБЛИКУ СЛОВЕНИЈУ

Алеш Залар с.р.

ЗА РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ

Снежана Маловић с.р.

3. člen

Za izvajanje pogodbe skrbi ministrstvo, pristojno za pravosodje.

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

OBRAZLOŽITEV

Vlada Republike Slovenije je dne 21.10.2010 sprejela pobudo za sklenitev Pogodbe med Republiko Slovenijo in Republiko Srbijo o izročitvi. Odbor Državnega zbora za zunanjo politiko je pobudo dne 10.11.2010 obravnaval in jo sprejel.

Delegacija Republike Slovenije je na tej podlagi opravila tri kroge pogajanj s srbsko stranjo in dosegla dogovor glede besedila.

Aleš Zalar, tedanji minister za pravosodje Republike Slovenije in ga. Snežana Malović, ministrica za pravosodje Republike Srbije sta pogodbo podpisala 15. aprila 2011 na Brdu pri Kranju.

Glavni namen pogodbe je olajšanje in pospešitev postopkov izročitve. Ureditev izročitve po tej pogodbi je primerljiva z ostalimi bilateralnimi pogodbami o izročitvi, ki jih je sklenila Republika Slovenija, dodatno pa ta pogodba ureja akcesorno izročitev ter daje možnost izvedbe izročitve po poenostavljenem postopku, kar je skladno s sprejetimi instrumenti Sveta Evrope in je namenjeno poenostavitvi oziroma nadgraditvi sodelovanja na področju izročitev. Bistveni elementi pogodbe so torej opredelitev vsebine prošnje za izročitev in spremljajoče dokumentacije, fakultativni ter obligatorni razlogi za zavrnitev izročitve, kazniva dejanja, za katera se izročitev dovoli, akcesorna izročitev, začasna ter odložena izročitev, začasni izročitveni pripor, poenostavljena izročitev, postopek predaje osebe, predaja predmetov, tranzit ter stroški postopka.

Dogovorjene rešitve v besedilu so sorodne rešitvam, opredeljenim v tovrstnih pogodbah z Bosno in Hercegovino, Makedonijo in Hrvaško, upoštevana pa je bila tudi vsebina multilateralnih aktov, predvsem konvencije in protokolov Sveta Evrope s področja izročitev.

Ocenjujemo, da bo dogovorjeno besedilo predstavljalo izboljšanje obstoječe pravne podlage za bilateralno sodelovanje v zadevah izročitve in bo omogočalo učinkovito, hitro in poenostavljeno sodelovanje med pristojnimi organi obeh držav.

Pogodba je sklenjena v slovenskem in srbskem jeziku.

Pogodba prične veljati prvi dan naslednjega meseca po datumu prejema zadnjega pisnega uradnega obvestila, s katerima se državi pogodbenici po diplomatski poti obvestita, da so končani notranje pravni postopki, potrebni za začetek njene veljavnosti.

Pogodba je sklenjena za nedoločen čas.

Vsaka država pogodbenica lahko pogodbo pisno odpove po diplomatski poti. Pogodba preneha veljati šest mesecev po prejemu pisnega obvestila o odpovedi.

Pogodbo ratificira Državni zbor Republike Slovenije.

Sklenitev pogodbe ne zahteva izdaje novih ali spremembe veljavnih predpisov.

Vsebina pogodbe ni predmet usklajevanja s pravnim redom Evropske unije.

Uresničevanje pogodbe neposredno ne zahteva posebnih finančnih sredstev. Izvajala se bo v okviru rednih dejavnosti Ministrstva za pravosodje.